

■ ■ ■ *II.* ■

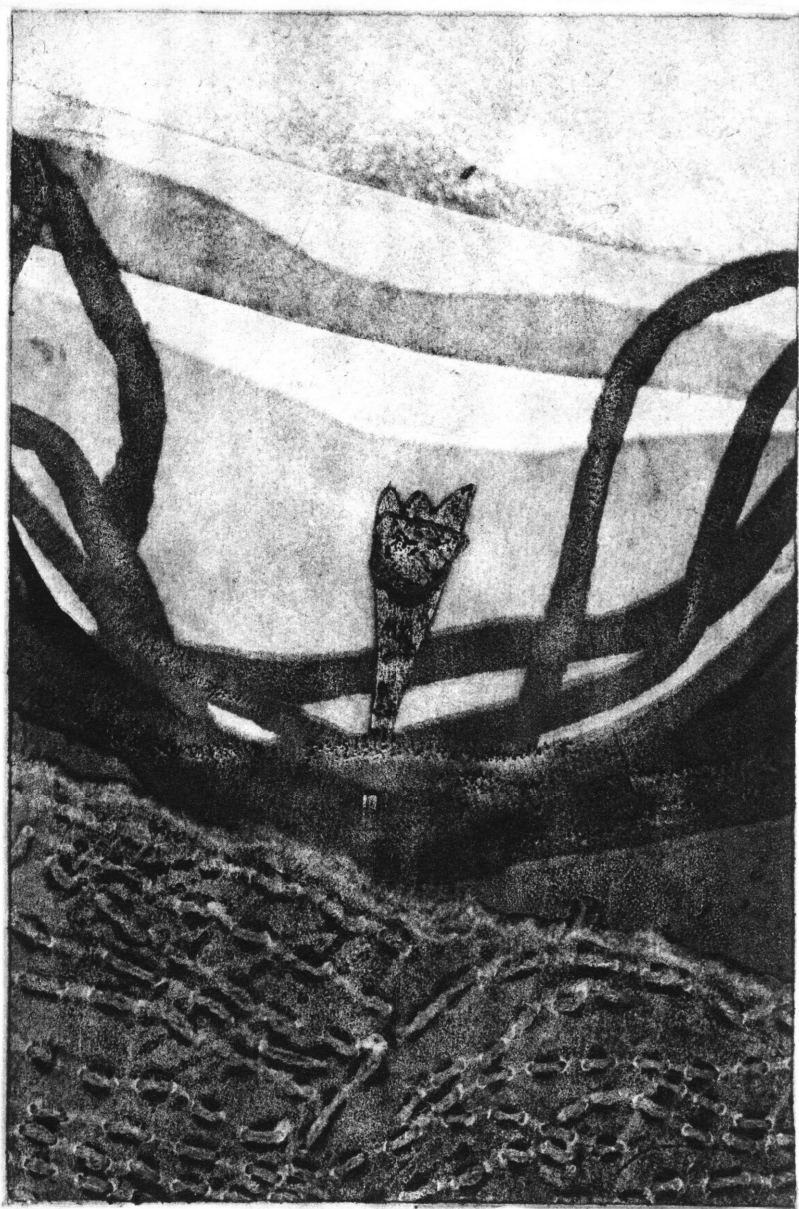
A DONNA IRMA-VÖLGYBEN

Óriáskígyó kúszik a páfrányok
között. Szóhonvágy. Hanghonvágy. Távoli
zajok. A Donna Irma-völgyben félni
nincs mitől. Rövidülő napok. Várok,

talán hogy kertemet erdei eper
fussa be végleg. Szótükör. Hangtükör.
Különös művészet, irtózatoss kör.
A káoszban a szerencse a siker.

Az ibérek szép paradicsomában
bőven volt árnyék és friss víz – felírni
ezt is. És mit mondtak egykor Rómában:

növényekkel, nem szóval gyógyítani.
Szócsere. Hangcsere. Szótárcsere is?
Inkább akkor eper, víz nélkül. Mégis.

U DOLINI DONE IRME

Udav gmiže među tim papratima.
 Čežnja za rečju, glasom. I daleki
 šumovi. Al' nema u toj dolini
 čega se bojat'. U kraćim danima.

Možda očekujem da se pojavi
 u bašti dud. Zrcalo glasa, reči.
 Čudnovata umetnost, krug najveći.
 U haosu bar sreća uspeh znači.

U predivnom raju Ibera beše
 dovoljno senki, a i vode sveže.
 Šta su govorili u Rimu nekad:

biljkama lečiti, a ne rećima.
 Zamena reči, glasa. I rečnika?
 Onda je bolje dud bez vode. Ipak.